

Aftursvar til ítróttarskrivingina í 14. September og Oyggjatiðindi 31/10

Eftir at hava lisið ítróttin í 14. Sept. mánadagin og Oyggjatiðindi mikudagin, ivast ein í, um tað er hondbóltsdómaraspurningurin ella dysturin Kyndil VÍF í 1. deild fyri menn, ið skrivað verður um.

14. Sept. tosar um óhepnar útvisingar, vistu út frá hond, og at dysturin ikki var av teimum harðast leiktu. Vitandi um, at hesin ítróttarskrivarin er hondbóltsleikari, venjari og domir av og á, skuldi ein ikki trúð, at ein soljóðandi grein kom frá honum. Dystur'n byrjaði við ógvuliga hørdum spæli,

og varð hetta steðgað við ávaringum og útvisingum, sum jú er í samsvar við hondbóltslógirnar.

Greinskrivarin í Oyggjatiðindi má riða ógvuliga niðarlaga. Hann skrivar tmillum annað: Men tá tað var klárt, at VÍF hevði vunnið, vistu teir fúllkomiliga grundarlest nœrum vestmenningum út. Tað skuldu jú javnviga.

Henda skuldsætting lýsir ógvuliga væl henda ónærsliga greinskrivara og er heilt burturvið. Við hesi áløypandi skiving, sum vit jú eru von at siggja í Oyggjatiðindi, byggj tú

ikki nakað upp innan føroyskan hondbólt, men einans brýtur niður.

Um ítróttarskrivarar, ið kenna so lítið til hondbóltslógirnar, sleppa at halda fram við hesi óvitandi og negativu skiving, verður ikki lætt hjá Hondbólts sambandinum at seta dómara til dystirnar í vetur.

Vit fara tí at skjóta upp, at fáa ítróttarskrivararnar á dómarskeið. Tá hevði «floytan» uttan iva fingið eitt annað ljóð.

Við ítróttarkvøðu
Kristian — Hjalmar

Munur er á monnum munur

Aftaná at vit nú heila viku hava verið proppað við alskyns politiskum »sjónarmiðum«, man tað vera komið mongum til hugs, at hasin formurin, sum nú hevur verið uppundir lögtingsval, síðan útvarpið kom, átti at verið broyttur. Serliga nú vit hava hoyrt samgonguflokkarnar, hvør raskari enn annar, kannað sær tað fullu æruna av næstan øllum, sum hent er í valskeiðinum, ja, enn tí eisini tað mesta av tí, sum stóðir er lagt fyri mongum, mongum árum síðani.

Eitt er, at vit hoyrir óroyndar og óbrúktar politiskar sálir taka upp tað, sum flokkur teirra hevur givið teimum at fara fram sum tað einasta sanna. Annað er tað royndir politikarar koma frá við beinleiðis rongum frásøgnum um málini.

Sambandsflokkurin ferir t.d. iðiliga fram, at hann er flokkurin, sum hevur allan heiðurin fyri øllum sosialum framstigingum í Føroyum.

Tað er rætt, at flokkurin hevur tikið undir við sosialum málum eftirhondin, men Sambandsflokkurin var beinleiðis imóti at seta fólkapensjónina í gildi fyri Føroyar í 1958 — og tað tók langa tíð at fáa landsstýri ta, ti Sambandsflokkurin vildi ikki góðtaka ófrávikilugu treytina frá Javnaðarflokkinum um at fremja

fólkapensjónina.

Tað sama er tá Fólka flokkurin kannar sær æruna av fiskialingini.

Tað var Javnaðarflokkurin, sum fekk hetta mál samtykt í 1970, tá privatmenn góvust.

Soleiðis kundi verið hildið á. Fólka flokkurin kannar sær helikoptarmálið o.s.fr., o.s.fr.

Tað er at meta veljarafjeldina ov lágt, tá samgonguflokkarnir fara seg fram, sum teir gera.

Tá samgonguleiðarin í 1978 legði út í valstríðið, segði hann soleiðis í eini samrøðu, sum Sosialurin tá hevði við hann:

Socialurin spyr: Tað eru ymiskir flokkar, sum hava myndað landsstýrið. Metir tú tað, sum tað er javnaðarflokkurin, sum í sinum politikki hevur ført ann? Eru tað tit, sum hava drigið hinar við tykkum, ella er tað øvugt?

Og Atli Dam svarar: — Ja — vit siggja, at tað er lyndið hjá ávisum monnum, kanska teimum feskastu parlamentarikarunum at framheva seg sjálvan, sin flokk og lutin hjá hesum flokki ella flokkum í samarbeiðinum. Eg vil meta tað so, at í hesum samarbeiði fekk javnaðarflokkurin møguleika fyri at fáa nokur av teimum hjartamálum til viðgerðar, sum hann ikki hevur kunnað fingið fyrr. Eg vil meta tað við tjóð-

veldsins eygum so, at hann eisini í hesum samarbeiðinum fekk møguleikar fyri at virka fyri nœrum av sinum málum, sum hann slettis ikki hevði møguleikar fyri at virka fyri í einari andstöðu, og eg vil fólka floksins vegna meta tað so, at eisini teir hava kent, at ávirkan teirra innanfyri samgonguna hevur verið munandi størri enn, um teir høvdu sitið í andstöðu. So eg haldi, at tað er beint at siga, allir flokkar eiga sín lut í samarbeiðinum, og at eingin flokkur ikki vil kennast við tað, sum gjort er, og at allir flokkar hava verið samdir um ta samgonguskrá, sum varð lögð, tá ið landsstýrið varð skipað.

Tað er helst óneyðugt at leggja aftrat, at munur er á samgonguleiðarum.

**Klinisk
tandtekniker
Henny Jacobsen**
Dr. Jacobsensgøta 11
Konsl. frá kl. 9-16
Tlf. 14796

Politiskt ítriv

Alt síðan 1906 hava sambandsflokkurin og loysingarflokkarnir togast aftur og fram um samband ella loysing, men einki fingi teir á skaftið — hvorgan vegin.

Men so kom javnaðarflokkurin inn á ting í 1928. Hesin legði fram eitt uppskot fyri og annað eftir føroyingum at frama, men so eiðasert at afturhaldið tik undir við nœrum teirra.

Men tibetur gavst javnaðarflokkurin ikki so, men legði áhaldandi skilabestu uppskot fram.

Vit minnst landshandilin, sum javnaðarflokkurin fekk stovnst. Hesin tryggjaði føroyingum ódýrar vørur. Eisini varð stuðul latin til ávisar neyðsynjarvørur, sum fátækra fólkið annars mátti verið fyruttan. Hetta dæmði ikki teimum borgarlugu, og líka lögdu teir í heilsustøðuna í landinum.

Sambandsflokkurin og fólka flokkurin beindur fyri landshandlinum, og so lögdi tað ljóðar, saman við tjóðveldisflokkinum.

Javnaðarflokkurin er ein sosialdemokratiskur flokkur, allir hinir flokkarnir eru borgarligit. Hetta kemur eina mest til sjóndar, tá útvarpað verður av tingi.

Sum teir tá eru samdir, Pauli og Erlendur. Teir beinleiðis rúsa hvørjum øðrum so døgliga, at ein hevur ilt við at skilja, hvør teirra er sambandsella loysingarmaður.

Sambandið hevur framt yvirtøkur, so tað munar. Eitt nú stuðulin til havna-

løgini, sum teir hava megnað at lækka úr 25 niður í 10 pct. Donsku hækkanina til pensjónsgjöldini spardu teir ríkið fyri í árávis.

Javnaðarflokkurin eigur, um ikki øll, so tey flestu av teimum uppskotum, sum hava lætt um livilíkindi føroyinga. Hann hevur ikki givist, men áhaldandi skorað á.

Fyri bert at nevna nøkur: Lønjavningargrunnin, minstuløn, prívíðbót, dagpeningaskipan, brennistuðul, bjálvan av húsum, heimahjál, minstuløn eisini til útróðrarmenn, og so ikki at gloyma fólka- og avlamiðstuðulin, sum javnaðarflokkurin í 58 fór til val uppá og fekk sett í verk.

Ramaskriggini vóru ógling, allir sokallaðu sjálfstýrisflokkarnir vóru tá sára samdir um at ofra tey gomlu og sjúku í samfelagnum, um hetta kundi hjálpa teimum nærrí loysingini.

Trálanipulitikkur fólka floksins hevur so stutt longu tá verið treytin fyri loysing ella ikki.

Borgarligi politikkurin sigst at leggja dent á, at tað almenna skal ikki koma sær upp í vinnulívið. Gongur eitt flake virki ikki, so skal tað koyrast á húsagang — og tað beinanvegin, um árararnir t.d. eru kommuna, verkafelag og verkafólk. Men neyvan man almenna uppileggjingin hava verið grovari enn hesi seinastu 4 borgarligu skaða ár.

Kortini ikki so lögdi,

eftir sum borgarligur politikkur sum heild ongantíð hevur verið ella ger annað enn at sæta sær og sinum.

Í borarlaga Bretlandi skipa teir beinleiðis fyri arbeiðsloysi í vón um at trýsta sær lágu lønirnar enn meira, og milliónal av arbeiðsfólki, eitt nú innan kolvinnuna, er gjørt breiðleyst.

Hetta er borgarligur politikkur, tá hann er bestur.

Hin politikkurin, javnaðarpolitikkurin, áleggur hinvegin tí almenna at skipa so fyri, at arbeiði verður til allar vinnuferar hendur. Hetta antin við stovnstetan av nýggjum idnaði ella við at stuðla og útbýggja verandi arbeiðsplass. Hetta soleiðis at skilabestu loysnir røkast búskaparlaga og harvið veita arbeiðandi fólkinum satt figgarligt frælsi og harvið møguleika fyri andaligari menning og trivnaði.

Tað er imillum hetta, at valið hin 8. nov. snýr seg um.

Vilja vit vinnandi fólkinum væl, vilja vit tjóðini hitt besta, vilja tit aftur hjálpa føroyingum til at liva frælsur í egnum landi, so veljið javnaðarflokkin.

Hjá okkum suðuroyingum skal ikki standa á, vit seta eftir valið tryggjar av Føroya bestu synum, tryggjar javnaðarmenn, á ting.

Javnaðarmaður
í Vági

Til Karin Kjølbro

Tú greiddi frá í Føroya Rætti um »vina- og kenningspolitikk« í samband við eitt ávíst arbeiði og rokning frá jarnsmiðlæranum á Eysturskúlanum.

Tú sigur viðari, at Eivindur Mohr yvirhøvar ongantíð hevur havt nakran áhuga hjá blaðnum í hesum máli — men at spurningurin um »vina- og kenningspolitikk« í hesum máli varð reistur í samband við býráðspolitikkararnar.

Karin, hetta skal gerast tær púra greitt, nevniliga: 1. Arbeiðið viðvikjandi jarnsmiðstovuni á Eysturskúlanum hevur gingið fyri seg í tíðarskeiðinum september/oktober 1982 við Finni Johansen sum formanni í mentamála-nevndini.

2. Aftan á heystfritíðina 1982 var holið liðugt til

at byrja undirvising í. Býráðslimir vóru bodnir yvir á Eysturskúlan at siggja tey nýggju jarnsmiðhelini, og har varð greitt frá, hvat ið gjort var, og hvør hevði gjort. Góð orð vórðu søgd um hesi nossligu hølir, eisini av Finni Johansen, sum jú tá var formaður í mentamálanevndini.

3. Í november 1982 er skrivlig frágreiðing givin til býráðsformannin um arbeiðið, sum er gjort á Eysturskúlanum, men nú tað skal gjaldast, vil eingin kennast við hetta arbeiði, sjálvt um báðir partar, býráð og Eysturskúlin, vóru kunnugir um, at arbeiðið var gjort.

4. Týsdagin 18. januar 1983 kl. 16.00 var rokningin frá Eivindi Mohr um arbeiðið á Eysturskúlanum fyri í mentamálanevndini. Har verður

gjort tilmæli frá Finni Johansen, formanni, og Heðin Mortensen um at gjalda rokningina, og skúlastjórin verður biðin um at ávísar konto at gjalda av.

5. Í juni mánað 1983 tekur Heðin Mortensen við sum formaður í mentamálanevndini. Í mai, also mánaðin áðrenn, við Finni Johansen sum formanni, vóru kr. 10.000 goldnar Eivindi Mohr sum aconto gjald og saman við býráðsformanninum avgveidd Heðin Mortensen restina av rokningini frá Eivindi Mohr, sum býráðið juridiskt ongan rætt hevði til at halda aftur. Og aftan á samráðingar millum partarnar eydnaðist hetta í september. Rokningin varð váttað av kvøldskúlastjóranum, men

Framhald á síðu 9